

BALTIC RESEARCH INSTITUTE
OF TRANSFORMATION ECONOMIC AREA

III INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
**FROM THE BALTIC TO THE BLACK SEA:
THE FORMATION OF MODERN ECONOMIC AREA**

August 23th, 2019

Proceedings of the Conference

**Riga, Latvia
2019**

Organising Committee

Meelis Kitsing	Associate Professor, Dr. of Economics, Head of Centre for Free Economic Thought, Baltic Research Institute of Transformation Economic Area, Riga, Latvia.
Bernd Süßmuth	Professor, Dr. of Economics, Head of Institute of Empirical Economic Research.
Andrzej Pawlik	dr. hab., Professor Head of the Institute for Entrepreneurship and Innovation, State University of Jan Kochanowski, Poland.
Bogoyavlenska Yuliya	Ph.D, Assistant Professor in Economy, Head of Department of Personnel Management and Labour Economics, Zhytomyr State Technological University, Ukraine.
Ekaterine Natsvlishvili	Associate Professor, Dr. of Economics, Faculty of Business, Consultant of VET Project, National Center of Educational Quality Enhancement, Sulikhan-Saba Orbeliani Teaching University, Tbilisi, Georgia.
Galina Ulian	Professor, Dr. of Economics, Dean of Faculty of Economic Sciences, State University of Moldova.
Jan Žukovskis	Associate Prof., Dr. of Economics, Head of Business and Rural Development Management Institute, Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania.
Olga Chwiej	Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland.
Shaposhnykov Kostiantyn	Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea Research Institute of Economy and Innovation, Ukraine.
Yuliana Dragalin	Ph.D., Dr. of Economics, As. Professor, Dean of Faculty of Economic Sciences, Free International University, Moldova.

III International Scientific Conference From the Baltic to the Black Sea: the Formation of Modern Economic Area: Conference Proceedings, August 23th, 2019. Riga, Latvia: Baltija Publishing. 132 pages.

Table of Contents

ECONOMIC THEORY: FROM POLITICAL ECONOMY TO INSTITUTIONALISM

Крилова І. І. ПРОБЛЕМА УПРАВЛІННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СПІЛЬНОГО РЕСУРСУ (СФЕРА ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ)	1
Легошина О. Л. ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ КООПЕРАТИВНОГО РУХУ ТА КООПЕРАЦІЇ В ЄВРОПІ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ	4

THE INTERNATIONALIZATION OF THE ECONOMY: INTERNATIONAL TRADE AND ECONOMIC RELATIONS

Білик Р. С. РОЛЬ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ У МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК	7
Бунтова Н. В. ІННОВАЦІЙНІ МАРКЕТИНГОВІ РІШЕННЯ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЇ СТИМУЛЮВАННЯ ПОПИТУ НА ГОТЕЛЬНІ ПОСЛУГИ	10
Davydenko H. V. PREREQUISITES FOR THE FORMATION AND IMPLICATIONS OF STANDARDS FOR INTERNATIONAL TRADE	13
Omelyanenko V. A. GEOECONOMIC STRATEGIES OF NEW ECONOMIC SPACES (CASE OF BALTIC-BLACK SEA UNION)	15
Стойка В. С. ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНИ	18

ECONOMICS AND MANAGEMENT OF NATIONAL ECONOMY TRANSFORMATION

Бородіна О. С. ДО ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ КОМПЛЕМЕНТАРНОСТІ В ДОСЛІДЖЕННЯХ АГРАРНОГО ЗРОСТАННЯ І СІЛЬСЬКОГО РОЗВИТКУ	21
Лойко В. В. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ	24
Лойко Д. М. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ СПОЖИВЧОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	27
Malinoshevska K. I. FACTORS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE AGRARIAN SECTOR	31
Мельник А. О., Прима В. І. ІТ-РИНОК СХІДНОЇ ЄВРОПИ	33
Мельник В. В. ВПЛИВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ	34
Пархоменко Л. А., Нижник І. О. ВПЛИВ ОПЛАТИ ПРАЦІ НА РОЗМІР ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ	36

PROBLEMS OF MANAGEMENT AND MARKETING IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

Дацькова Д. В.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ СПОЖИВАЧІВ
У ПРОЦЕС РОЗРОБКИ НОВОГО ТОВАРУ 83

Монтрін І. І.

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ТУРИЗМІ.....86

Nagornyi Ye. I., Berezova S. M.

METHODICAL APPROACH TO DETERMINATION
OF COMMERCIAL FAILURES TYPES
OF NEW AND INNOVATIVE INDUSTRIAL PRODUCTS 89

ENVIRONMENTAL ECONOMICS AND CURRENT ENVIRONMENTAL ISSUES

Ємець Б. В., Ємець Л. В.

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНЕ ТА ТЕХНІЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ
РОБОТИ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ
НА МІСЦЕВИХ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВИДАХ ПАЛИВА 92

DEMOGRAPHIC, SOCIAL ECONOMICS AND POLITICS IN A GLOBALIZED MARKET WORK

Корчинська О. А., Півтораєв А. А.

РИНОК ПРАЦІ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ:
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ 96

Нагорна А. М.

ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ 99

Ryndzak O. T.

PREVENTIVE MIGRATION STATE POLICY OF UKRAINE
UNDER THE CONDITIONS OF ITS EUROINTEGRATION 102

ACCOUNTING, ANALYSIS AND AUDIT: NATIONAL CHARACTERISTICS AND GLOBAL TRENDS

Свірко С. В., Трошенко Т. М.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ БЮДЖЕТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
ДЕРЖАВНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ 105

FINANCE, INSURANCE AND STOCK EXCHANGES: INNOVATIVE INVESTMENT STRATEGIES

Волкова О. Г.

МОНІТОРИНГ ФІСКАЛЬНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ 109

Євтухова С. М.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СТРАТЕГІЇ
РАЦІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ
СТРАХОВИМИ КОМПАНІЯМИ УКРАЇНИ 112

Kriuchkova N. M.

FISCAL DECENTRALIZATION IN THE DEVELOPING SYSTEM
OF PUBLIC FINANCES IN UKRAINE.....115

Фатюха Н. Г., Маркін Є. Є.

ІНОЗЕМНЕ ІНВЕСТУВАННЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ 118

References:

1. Bondaruk T. Local Finance. – K.: SE «Inform.-analytic Agency», 2013. – 529 p.
2. Ukraine in Figures 2016. Statistical Collection [Electronic resource]. – Access mode URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/>
3. Local self-government in Ukraine. [Electronic resource] – Access mode URL: http://academy.gov.ua/doc/koment-inter_prezident/2014
4. Barro R.J. Government spending in a simple model of endogenous growth / R. J. Barro // The Journal of Political Economy. – Part 2: The Problem of Development: A Conference of the Institute for the study of free enterprise systems, 1990. – Vol. 98. – No. 5. – P. 103–125.

Фатюха Н. Г., к.е.н., доцент

Маркін Є. Є., магістрант

*Національний університет «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя, Україна*

ІНОЗЕМНЕ ІНВЕСТУВАННЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Згідно з Законом України «Про режим іноземного інвестування» іноземні інвестиції – це цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [1].

Інвестування може здійснюватись іноземними інвесторами у вигляді іноземної валюти, будь-якого рухомого чи нерухомого майна, цінних паперів, прав інтелектуальної власності та майнових прав, прав на господарську діяльність, платних послуг, в іншому вигляді, що не суперечить українському законодавству [2].

Під іноземними інвестиціями також досить часто розуміють іноземні капітали, які вкладені у підприємство за кордоном. Так, Ф. Хеніус у зовнішньоторговельному словнику визначає іноземні інвестиції як інвестиції, експортовані з однієї країни і вкладені на території іншої [3].

За методологією НБУ іноземні інвестиції поділяються на прямі, портфельні, інші, резервні активи. За методологією МВФ – на прямі, портфельні, похідні, інші, резервні активи [4].

Оснoву вкладення іноземного капіталу складають прямі та портфельні іноземні інвестиції, які на відміну від запозичень, не збільшуючи зовнішнього боргу держави, сприяють одержанню засобів для розвитку виробництва, заінтересовуючи в цьому безпосередньо іноземного інвестора [5].

За визначенням експертів МВФ та ОЕСР, інвестиції вважаються прямими, якщо здійснюються за межами національних кордонів з метою розширення виробництва товарів і послуг, закупівлі товарів для імпорту в країну базування або експорту в треті країни. Їх характерними ознаками є те, що інвесторові належить управлінський контроль над підприємствами, і вони виступають у формі акціонерного капіталу та (або) коротко- та довгострокових міжфірмових позик [6].

Законодавство України визначає мінімальну частку участі іноземного інвестора у статутному капіталі підприємства на рівні 10% акцій [1].

Згідно з законодавством України, іноземні інвестори можуть здійснювати прямі реальні чи портфельні інвестиції у таких формах, як:

- часткової участі у підприємствах, що створюються спільно з українськими юридичними і фізичними особами, або придбання частки діючих підприємств;
- створення підприємств, що повністю належать іноземним інвесторам, філій та інших відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб або придбання у власність діючих підприємств повністю;
- придбання не забороненого законами України нерухомого чи рухомого майна, включаючи будинки, квартири, приміщення, обладнання, транспортні засоби та інші об'єкти власності, шляхом прямого одержання майна та майнових комплексів або у вигляді акцій, облігацій та інших цінних паперів;
- придбання самостійно чи за участю українських юридичних або фізичних осіб прав на користування землею та використання природних ресурсів на території України;
- придбання інших майнових прав;
- господарської (підприємницької) діяльності на основі угод про розподіл продукції [1]

Гарантії захисту іноземних інвестицій в Україні:

- у випадку зміни українського законодавства щодо іноземних інвестицій протягом 10 років для інвестора зберігаються умови, що діяли на момент його реєстрації;
- іноземні інвестиції не підлягають націоналізації і не можуть бути реквізовані державними органами;
- інвестори мають право на компенсацію збитків зі сторони держави;
- інвестори мають право на вивіз своїх інвестицій в грошовій чи товарній формі в разі припинення інвестиційної діяльності;
- держава гарантує реінвестування прибутку;
- для збереження прибутків іноземні інвестори можуть мати поточні рахунки в банках України, вільно ними користуватись для придбання іноземних валют чи закупівлі товарів та їх вивозу.

Портфельні іноземні інвестиції визначаються як капітальні вкладення, частка яких у капіталі нижче межі, визначеної для прямих інвестицій. Самі портфельні інвестиції не забезпечують контролю за закордонними компаніями, обмежуючи прерогативи інвестора отриманням частки прибутку (дивідендів).

Особливостями портфельних іноземних інвестицій вважаються:

- за їх участі відбувається лише перелив фінансових ресурсів з метою міжнародної диверсифікації, використання різниці процентних ставок чи відмінностей в оподаткуванні;
- інвестиції проводяться лише в цінні папери;
- мають недовготривалий характер і є більш ліквідними;
- іноземні інвестиції не справляють значного й довготривалого впливу на економіку приймаючої країни.

За формою власності іноземні інвестиції поділяються на: державні інвестиції; приватні інвестиції; міжнародних організацій; недержавних організацій; змішані.

За величиною іноземні інвестиції поділяють на: малі (до 10 тис. дол. США); середні (до 100 тис. дол. США); великі (від 100 тис. дол. США).

За джерелом вкладення іноземні інвестиції поділяються на:

- первинні –кладаються іноземним інвестором в об'єкти інвестування приймаючої країни вперше;

- реінвестиції – активи, отримані іноземним інвестором у результаті господарчої діяльності на території приймаючої країни у вигляді доходів і спрямовані на розширення виробництва.

За геополітичною спрямованістю існує такий поділ іноземних інвестицій: у розвинені країни; у країни, що розвиваються; інтернаціональні.

За метою інвестування доцільний такий поділ іноземних інвестицій:

- для досягнення фінансової мети – отримання процентів за користування кредитом та іншими формами позикового капіталу;

- для досягнення підприємницької мети – встановлення контролю над підприємством та отримання інформації про його діяльність;

- для досягнення іншої мети – встановлення впливу на суверенний об'єкт, санація міждержавних економічних зв'язків.

За формою оформлення іноземні інвестиції поділяються на:

- явні – юридично правильно оформлено вкладення капіталу;

- приховані – оформлені як інвестиції перетоку капіталу, наприклад, потоки капіталу між філіалами транснаціональних корпорацій, наявний вивіз капіталу через цінні папери;

- чорні – кошти, отримані незаконно, походження яких не відомо.

За ступенем повернення розрізняють: інвестиції, що повертаються (кредити, позики); ризикові (частка у власності капіталу); що не повертаються (технічна допомога міжнародних організацій) [7].

Також, фахівці пропонують класифікацію іноземних інвестицій за сферою вкладення: агропромисловий комплекс, легка промисловість, машинобудування, паливно-енергетичний комплекс, транспортна інфраструктура, зв'язок, хімічна і нафтохімічна промисловість тощо.

За режимом оподаткування іноземні інвестиції можна класифікувати: з загальним режимом оподаткування; з пільговим режимом оподаткування (податкові канікули, інвестиційні знижки, податкові кредити, прискорена амортизація, інвестиційні субсидії, пільги непрямого оподаткування, зокрема знижені ставки мита тощо).

Згідно Закону України «Про режим іноземного інвестування» до іноземних інвесторів можуть відноситися наступні суб'єкти:

- юридичні особи, створені відповідно до законодавства іншого, ніж законодавство України;

- фізичні особи – іноземці, які не мають постійного місця проживання на території України і не обмежені у дієздатності;

- іноземні держави, міжнародні урядові та неурядові організації;

– інші іноземні суб'єкти інвестиційної діяльності, які визнаються такими відповідно до законодавства України [1].

Розглянуті та запропоновані класифікаційні ознаки не вичерпують всього різноманіття видів іноземних інвестицій та типів іноземних інвесторів. Тобто, іноземні інвестиції – це інвестиції, експортовані з однієї країни і вкладені на території іншої.

Література:

1. Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19.03.1996 № 93/96: діє з 25.06.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 21.06.2019). – Назва з екрану.
2. Сазонець І. Л. Інвестування: міжнародний аспект: Навчальний посібник / І. Л. Сазонець, В. А Федорова. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 272 с.
3. Хениус Ф. Внешнеторговый словарь / Ф. Хениус. – М.: [б.п.], 1997. – 370 с., с. 9.
4. Інвестування: навчальний посібник / Г.Б. Погрішук, В.В. Руденко. – Тернопіль: Економічна думка, 2014. – 277 с.
5. Черноусова М.А. Менеджмент інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств України: [монографія] / М.А. Черноусова // Вісник ДонТУ, серія В: Економіка і право. – 2007. – Вип. 1. – С. 278-281, с. 44.
6. Реверчук С.К. Инвестология: наука про інвестування: [навчальний посібник] / С.К. Реверчук, Н.Й. Реверчук, І.Г. Скоморович. – Атіка, 2001. – 264 с.
7. Петухова О.М. Інвестування [текст] навч. посіб. / О. М. Петухова. – К.: «Центр учбової літератури», 2014. – 336 с.